

DZIENNIK POLSKI

wychodzi 2 razy dziennie.

Prenumerata wynosi:
 we Lwowie:
 miesięcznie 2 korony; — za dwurazową dostawę do domu
 dopłaca się 60 halerczy;
 na prowincji:
 z jednorazową przesyłką: z dwurazową przesyłką:
 rocznie 30 K — h. rocznie 36 K — h.
 kwartalnie 7 50 — kwartalnie 9 —
 miesięcznie 2 50 — miesięcznie 3 —
 W Niemczech miesięcznie 3 M. 50 fen
 W innych krajach miesięcznie 4 Fr.
 Rękopisów Redakcja nie zwraca
 Adres: „Dziennik Polski” — Lwów, plac Marjański 1. 7
 Telefonu Nr. 171.

Ogłoszenia.

Za jeden wiersz petiwszy albo jego miejsce 20 halerczy
 Za jeden wiersz petiwszy w rubryce *Nadstane* 40 halerczy
 Drobne ogłoszenia (tylko w numerze porannym) po 10
 halerczy za 10 wyrazów; następnie po 1 1/2 hal.
 Doniesienia o ślubach, zaręczynach i inne prywatne ko-
 munikały po *Kronice* za jeden wiersz petiwszy
 60 halerczy.

Numer pojedynczy:

we Lwowie: na prowincji:
 poranny 3 halerczy poranny 5 halerczy
 wieczorny 8 halerczy wieczorny 10 halerczy

N. st. a 76/1.

Do szanownej redakcji czasopisma
Dziennik Polski

we Lwowie.

Wskutek wezwania sądu powiatowego w Trembowli, upraszam na podstawie §. 19 ust. pras., o umieszczenie w najbliższym numerze *Dziennika Polskiego*, w miejscu ustawą wskazanym, następującego sprostowania:

W artykule pod napisem: „Krzywdy ludu”, umieszczonym w numerze 150 (wydanie popołudniowe) *Dziennika Polskiego* z dnia 7 maja 1901 przyczocono, że Filip Sosnija, gospodarz w Zalawiu, powiatu trembowelskiego — popadł w lichwiarskie długi, które zaciągnął u Mojżesza Drimmera, a które doszły do kwoty 50 zł. w. a. — że Drimmer celem ściągnięcia tej pretensji swej — zagrabiał u Sosnija zboże, wartości 100 zł. w. a., owce wart. 24 zł., okłoty, przygotowane na pokrycie chaty, gęsi wartości 12 zł. i rozmaite szałki gospodarcze, łącznej wart. 30 zł. w. a. — dalej przyczocono, że zagrabione te rzeczy zostały sprzedane, że później zawiadomił sąd Sosnija, iż wierzyciel jego rzekł się zagrabionych ruchomości (sprzedawczy je!) — że natomiast wystawiono atoli całe gospodarstwo Sosnija na licytację, odmawiając prośbie Sosnija, aby mu dozwolono sprzedać morg gruntu na zapłacenie tego długu — że wreszcie przeprowadzono licytację i że w ten sposób dopuszczono do tego, iż za mały dług, już zresztą pokryty, sprzedano i całe gospodarstwo Sosnija.

Powyż naprowadzone okoliczności prostuje się — albowiem nie jest prawdą, jakoby celem ściągnięcia pretensji Drimmera w kwocie 50 zł. w. a. zagrabiono u Sosnija rzeczy, wartości podanej w pomienionym artykule. Prawdą natomiast jest, że celem ściągnięcia, na rzecz Drimmera, pretensji 8 zł. zpn. 5 zł. 50 ct., 30 zł. zpn. i 7 zł. 91 ct. zpn., zagrabiono u Sosnija: zboże wartości szacunkowej 17 zł. 60 ct. i inne ruchomości łącznej wartości 30 i kilku zł. w. a. — z ruchomości tych sprzedano przez wierzyciela jedynie tylko zajęte zboże, na zaspokojenie pretensji 30 zł. w. a. Reszta ruchomości została na wniosek wierzyciela zwolniona z pod egzekucji. Egzekucja na nieruchomości dłużnika Filipa Sosnija dozwolona została pierwotnie jeszcze w r. 1887, celem ściągnięcia innych, dalszych wierzyciela Drimmera w kwotach 50 zł. i 50 zł. zpn.; a następnie i dla pozostałych jeszcze niezaspokojonych wierzycieli w kwotach: 8 zł.; 5 zł. 50 ct.; 7 zł. 91 ct. a. w. — ponieważ do postępowania licytacyjnego przystąpiła ponadto Tauba Horstein z pretensją 200 k. zpn. i Kasa o. c. z przetrąceniem w Trembowli z pretensją 15 zł. zpn. — przeto nie można było zarządzić tylko przymusową administrację dochodów realności tej z powodu za wysokiej łącznej sumy egzekwowanych wierzyciela, w porównaniu z rocznym dochodem realności. Nie jest też prawdą, by Sosnija udawał się jeszcze przed licytacją do sądu z prośbą o pozwolenie mu sprzedania i morga gruntu — lecz przeciwnie, mimo wszelkich starań nakłonienia Sosnija do sprzedaży części gospodarstwa swego przed licytacją — Sosnija nie przedstawienia te przystać nie chciał. — W końcu podnosi się, że przeciw Mojżeszowi Drimmerowi wdrożono też w r. 1899 dochodzenia karno-sądowe z powodu dopuszczenia się lichwy na szkodę Filipa Sosnija, które to dochodzenia atoli musiały być zaniechane.

Lwów, 16 maja 1901.

C. k. prokurator państwa:

Hayderer.

Historja Beatryczy Cenci.

Wśród legend historycznych, które natchnęły pióra poetów, jedno z miejsc uprzywilejowanych zajmuje historia Beatryczy Cenci. Dostojny wspomnieli nazwiska Słowackiego i Shelleya, aby zrozumieć, jaką rolę legenda ta odgrywa w poezji. A ileż broszur i dzieł rozmaitych poświęcono tej sprawie! Beatrice Cenci żyła w tradycji, jako liła złamana, opromieniona blaskiem męczeństwa, jako ojcobójczyni, która srom kaziodecy na własnym rodzicu pomściła i tylko dzięki ciemności sądów ówczesnych, poszła na pień pod topór katowski. Sprawa była nieco ciemna. Historycy bawili się w rozmaite kombinacje. Koniec końcem Beatrice Cenci pozostawała przez trzy wieki uosobieniem czci kobiecej, ściąganiem furjant fatalizmu.

Ale taki to już los najefektowniejszych legend, że przed jej czy później w proch je rozbiła ścisła analiza historyczna. Oto rzymski profesor Rodiani na podstawie nowych dokumentów rzucił zupełnie inne światło na tę sprawę. Posłuchajmy jak najcisłszego streszczenia wywodów jego.

Ojciec Beatrice Cenci, Franciszek, patrijusz rzymski, naturalny syn monsignora Krzysztofa Cenci i Beatrice Arias, legitymowany był przez swego rodzica. Muszę jednak objaśnić, iż tytuł monsignora nie oznaczał wtedy księdza. Zarówno Franciszek Cenci, jak i prawie całe, liczne potomstwo, jakie miał z posługibną w 14 roku życia, w r. 1563, Eryllą Santacroce, są widocznie niewopatami, nosząc przekleństwo cherobliwości, jak to zaraz zobaczymy.

Po śmierci żony, z którą miał dwanaścioro

Pod adresem Polaków i Czechów we wspólnych delegacjach.

Lwów 20 maja.

Dziś tedy zebrały się w stolicy Austrii wspólne delegacje, celem dorocznego uchwalenia wspólnego budżetu i zatwierdzenia spraw, obu państw monarchji dotychczas. Trzech wspólnych ministrów staje zawsze przed tem forum dypłomatycznym: spraw zagr. (hr. Goluchowski), wojny (br. Kriehammer), wspólnych finansów i zarzem wielkorządcą „okupowanych” prowincji, Bośni i Hercegowiny (Kallay).

Mają ten parlament austro-węgierski, z reguły, nie ciska zbyt wielkich głazów pod nogi tych trzech ministrów i po należytem wygadaniu się nielicznych reprezentantów obustronnej opozycji, sesja delegacji kończy się zawsze ku zupełnemu zadowoleniu obu rządów.

Większość bowiem dla swych postulatów — zwłaszcza wojskowych — mają one z góry zapewnioną, a o to przecież chodzi im głównie! Kiedy żyli jeszcze delegaci czeszy Vaszaty, Gregr (senior), s. p. Otto Hausner ze strony Polaków, minister spraw zagr. miał dni dość... gorące. Polakom musiał nie jedną gorzką pigułkę, które zwłaszcza dwaj pierwsi podawali mu wcale nie ocukrzoną piękną retoryką.

Lecz czasy się zmieniły i hr. Goluchowski — dzięki swej spokojnej, umiarkowanej, a dla całego państwa istotnie pozytywnej działalności na swem niesłychanie ważnym i trudnym stanowisku, — nie miewa na serjo ostrych, a rzeczowych krytyk i polemistów we wspólnych delegacjach. Nas naturalnie musi to jeno radować, że nasz rodak z taką dzielnością, wprawą i uznaniem gorącym korony, nawą monarchji steruje. Wszakże to zadowolenie serc polskich zaciemnia pewien fakt, który dziwnie światło rzuca na stosunek obecny Austro-Węgier do Niemiec.

Oto notoryczną jest rzeczą, że rząd pruski od kilku lat uprawia habiebną eksterminację wobec poddanych austriackich słowiańskiej narodowości — Polaków i Czechów — i rok rocznie odbywają się rugi z granic niemieckiego państwa setek, a nawet tysięcy Polaków i Czechów, tak dobrze robotników, jak przedstawicieli inteligencji. Rugi te — o ile Polaków dotyczy — są owocem bezustannych zabiegów bakaty poznanijskiej, która wysuszą mózgi swych posiepaków w tym celu, aby Wielkopolskę móż przedź, czy później zgermanizować! Na to barbarzyńskie, samowolne postępowanie Prusaków, — urągające wszelkim wymogom prawa międzynarodowego, a nawet stipulacjom traktatu trójprzymierza; dalej doprowadzające wprost do absurdu każde pojęcie o wzajemnych obowiązkach „zaprzyjżnionych” ze sobą sąsiadów, austro-węgierski urząd spraw zagranicznych spogląda z wręcz niezrozumiałą biernością i apatycznością.

Ogranicza się może, co najwyżej, do bardzo grzecznych i bardzo delikatnych przedstawień w Berlinie, ale one najwidoczniej zbywane tam bywają lekceważeniem i wykrętami sofistycznymi, skoro *res porro tractatur*. Wnosząc z głosów półurzędowej prasy, tu i tam mowa jest w takich razach o zasadzie „niemieczania się” w wewnętrzne stosunki sprzymierzenia i — na tem koniec. Gdy jednak agitatorzy protestantyzmu z Prus i Niemiec zaczęli jawnie i głośno propagować w Austrii hasło antypaństwowe i antidynastyczne *Los vom Rom*, które w gruncie rzeczy rozumie się: *Los von Oesterreich* — i gdy bezbrzeżna cierpliwość rządu austriackiego raz się tak dalece wyczerpała była, iż zajął wobec tych agitatorów energiczniejsze stanow-

sko, wówczas rząd rzeszy ostro i stanowczo upomniał się o swych emisariuszów i... pastory protestancy dalej podminowują niemieckie prowincje w Austrii.

Zestawienie rugów pruskich z dokumentowaną ustawicznie przez Austro-Węgry arytoleancją wobec pastorów zagranicznych, doprowadza do tak ujemnych dla Austrii refleksji i wniosków, że wyswiecenie właściwego stanu rzeczy w tem trójprzymierzu jest, zdaniem naszym, poprostu konieczne! Powinni się o to postarać w pierwszym rzędzie polscy i czeszy delegaci, choćby tem mieli nawet wielką przykrość wyrządzić hr. Goluchowskiemu! Toż Austria nie jest wasalem Prus, aby miała znosić tego rodzaju upokorzenia i szykany ze strony „zaprzyjżnionego” sąsiada i sprzymierzenia.

Ruch emigracyjny.

Przedwczoraj zamieściliśmy korespondencję z Delatyna, przedstawiającą w żywych barwach sceny, jakie rozgrywa się w tej chwili w całym kraju, a już zwłaszcza w powiatach wschodnich, gdzie gorączka emigracyjna ogarnęła umysły włościan tak, jak dotychczas u nas nie bywało. Jestto epidemia, jeżeli kiedy, to w roku bieżącym najmniej usprawiedliwiona; już bowiem nietylko opozycyjni pisma polskie, ale nawet ruskie dzienniki przyznają, iż nie można się skrzyżać na brak zarobku. Zrozpaczeni gospodarze na większych i mniejszych majątkach, przepłacają robotnika, to samo koleje żelazne i przedsiębiorcy, prowadzący regulację rzek — zarobku podostatkami, a lud gromadnie wyjeżdża za morze! Nie bieda przeto, nie brak chleba, ale robota niesumiennych agitatorów jest przyczyną tej zarazy, co ogarnia kraj cały w sposób zastraszający.

I niema dnia, iżby nam nie doniesiono o wyjeździe kilku, kilkunastu, a nawet kilkudziesięciu rodzin naraz z tej, lub innej wioski. O przyczynach i istocie tego nieszczęsnego, epidemicznego ruchu pisaliśmy już tylekroć, że powtarzać się, uważamy już za zbędne. Notujemy więc jedynie relacje korespondentów o rozmiarach emigracji. I tak, w Cieszanowskim wychodziło włościan w roku bieżącym powiodło się, pomimo, że lud nie może tam narzekać ani na brak zarobku, ani też na małe wynagrodzenie. Ruch epidemiczny kieruje się do Prus, Saksonji i do Królestwa Polskiego, a dzięki łatwości w uzyskaniu paszportów, wymigrowało do tej pory około 3000 osób płci obojga. W roku ubiegłym chłopci tamtejsi poczuli bardzo smutne doświadczenia w Niemczech, gdzie obchodzono się z nimi źle, nie dotrzymano umów, lub wydalono b z podstawnie. A jednak obecnie znowu idą tam!

Z powiatu obertyńskiego, bądź do Ameryki, bądź też do Bośni, wyruszyło przeszło 120 rodzin, a to głównie z gmin Obertyna, Nieżwisk, Heraszynowa i Piotrowa. Ciekawy, niewesoły obrazek z tego właśnie ruchu znajdujemy w korespondencji *Dla*. „Bawiac 9 bm. w Obertynie — pisze korespondent — wstąpiłem do żydowskiego kramu i zastałem tam kilka d i ewczek, które kupowały chustki. „Moszkwa — rzecze jedna z nich — dajcie mi chustkę, ale taką, jakie noszą w Ameryce”. — „Nu, to właśnie są amerykańskie chustki”, odpowiada żydówka i pokazuje przytę chusteczki. Korespondent dowiedział się przez te okazje, że dziewczęta należą do partji, która wyjeżdża z Kamionek pod Kolomyją do Argentyny, a składa się z pięciu rodzin. Ogółem wyjeżdżało 1000 osób, z Dżurowa, Obertyna, Chodmierza i siól okolicznych. Jechali na Udine. Charakterystyczne, że wszyscy oni wstrzymali się przez dobę z wyjazdem, aby zaccakać na jednego z towarzyszy, który odsiadywał jeszcze areszt za jakieś prze-

roczenie. Wprost z więzienia ruszył na dworzec kolei.

W dniu 10 bm. z dworca kolei w Ottynji wyjechało 300 osób do Kanady, a 22 bm. ma wyruszyć drugi transport.

Ten sam ruch odbywa się w okolicy Marjampola i Poberzka.

Zachodzi obawa, że wkrótce rozpocznie się nowa nagonka za emigrantami w Galicji. Rząd w prowincji w San Paolo rozpisal konkurs na dostarczenie 30.000 imigrantów, a między wniesionymi ofertami znajdują się cztery od agentów, którzy przyrzekają dostarczyć ludzi z Austrii. Z inicjatywą konsula austro-węgierskiego w Brazylji, austriackie ministerstwo spraw wewnętrznych ostrzega ludność przed tym werbunkiem. Stosunki w San Paolo dla wychodźców z Austrii są bardzo niekorzystne. W prowincji tej nie dają wcale guntów i przybysze mogą jedynie szukać zarobku w pracy akordowej na plantacjach kawy. Zapłata jest bardzo niska, a robotnicy donaję ze strony plantatorów takiego traktowania, jak niewolnicy. Przytem wymiar sprawiedliwości w San Paolo uraga wszelkim pojęciom. Wychodźców przeto czeka nędza i śmierć głodowa. Czy to ostrzeżenie pomoże? Epidemja wychodźcza tak ogarnęła umysły ludu, że trudno spodziewać się rychłego opamiętania.

Godne naśladowania.

(Od naszego korespondenta).

Łańcut 18 maja.

Rada powiatowa w Łańcutu, licząc się z ogólnie znanym faktem, że poziom wychowania i praktycznego wykształcenia w dziedzinie gospodarstwa domowego kobiet wiejskich, pozostawia wiele do życzenia, zalażyła w powiecie szkole gospodni wiejskich, na wzór szkół tego rodzaju, istniejących w krajach sąsiednich. Szkoła ta, pierwsza w kraju, weszła w życie z dniem 1 maja 1900. Głównem zadaniem szkoły jest przygotować dorosłe dziewczęta, córki włościan, do samodzielnego prowadzenia włościańskiego, domowego gospodarstwa.

Powiat łańcutki, przy zakładaniu szkoły, starał się, ażeby zakład taki, zastosowany ściśle do miejscowych warunków, miał także za zadanie pouczenie tych wszystkich czynności, jakie każda włościanka znać powinna, aby rentownie prowadzić swe domowe gospodarstwo.

Kierowniczką szkoły zamianował wydział powiatowy pannę Marję Gostkowską, która nabyła jeszcze przed objęciem posady teoretycznych i praktycznych wiadomości. W szczególności p. kierowniczką była w szkole gospodni wiejskich w Grotkau i Neustadte na Śląsku pruskim, w Friedlandzie w Czechach i na kursie mleczarskim w Tegoborzu.

Szkole na razie otwarto w Gorliczynie, wieceo o 3 kilometry od Przeworska oddalonej, w budynku ordynacji przeworskiej, za opłatą rocznego czynszu 600 koron. Do budynku należy także trzymorgowy ogród. Kurs trwa przez 6 miesięcy, od 1 maja każdego roku, do końca października. Nauka dzieli się na teoretyczną i praktyczną. Czas do południa przeznaczony jest na naukę praktyczną, po południu na naukę teoretyczną i roboty ręczne.

Ponieważ w Gorliczynie jest niemożliwe zaprowadzenie gospodarstwa podwózkowego, przeto nauka praktyczna musi się ograniczyć tylko do gospodarstwa domowego, które obejmuje: a) kuchnię, b) pranie i prasowanie, c) utrzymywanie porządku domowego, d) mleczarstwo.

W mleczarni są odwadzone system holenderski; jest on najtańszy i najłatwiejszy do urządzenia. Dla tej właśnie łatwości urządzenia

najprędzej między naszymi włościankami przyjęć się m. że.

Ogród, znajdujący się obok szkoły, dziewczęta same uprawiają; sadzą i pielęgnują warzywa.

Robotom ręcznym poświęcone są wszystkie godziny, wolne od innych zajęć. Przedwzyszkim dziewczęta uczą się szycia bielizny i sukien, dzisiaj po wsiach noszonych, a obok tego naprawianiu starej odzieży.

Nauka klasowa obejmuje higienę, hodowlę bydła, trzody i drobiu, mleczarstwo, ogrodnictwo, dalej język polski, historję polską, rachunki, nauki przyrodnicze i religję.

Przy szkole znajduje się internat, gdzie dziewczęta mają pomieszczenie za opłatą 24 k. miesięcznie. — Dzieciom mniej zamożnym rodziców znizła wydział powiatowy opłatę o połowę.

Nauczycielka w miesiącach zimowych objeżdża powiat i odbywa wykłady wędrowne po gminach, ściśle według programu, wskazanego przez wydział powiatowy.

Wykłady tegoroczne (w zimie 1900 i 1901) odbyły się w 10 gminach tutejszego powiatu i miały bardzo dobre powodzenie. Wszelkiego, co nauczycielka mówiła, słuchano bardzo chętnie, uczęszczano na wykłady pilnie. W każdej wsi, z każdym dniem liczba uczestniczek coraz bardziej się wzmagala, tak, że niekiedy sala szkolna nie mogła pomieścić wszystkich słuchaczek.

Sejm powinien ze swej strony przeznaczyć fundusze na poparcie tego rodzaju szkoły i starać się także i w innych powiatach je zakładać. W sąsiednich krajach, jak w Niemczech, Czechach, Morawji, Śląsku, szkoły gospodni wiejskich nadzwyczajnie oddają usługi społeczeństwu. U nas także i względy narodowe przemawiają za tworzeniem tego rodzaju szkół. A. B.

Z Paryża.

Paryż 17 maja.

Kolonje. — Sultan marokański. — Budżet kolonialny. — Powrót Sary Bernhardt i Coquelina. — „Ogniem i mieczem” w próbie dramatycznej. — *Syga i Sienkiewicz*. — *Artysta polski na wystawie obrazów*.

Na razie Francja ma wolną głowę. Skończyło się bezrobocie w Montcau, a i w Algierji zapanowała cisza. Kabyle zostali pokrotni, Max Regis, poturbowany trochę, jest na wyzdrowieniu, dekret, który żydom zabraniał noszenia swego stroju, został przez namiestnika unieważniony. Słowem — spokój, tylko na granicy Marokka posterunki francuskie mają się na baczności. Tubyley Tuati i Tidibeltu zwrócili się byli do sultana marokańskiego z prośbą o pomoc i poparcie. Odpowiedź sultana przejęły posterunki francuskie i przekazały się o wielkiej nienawiści, jaką władca Marokka żywi dla francuzopolitów.

Kochany sąsiad pisze mianowicie współwznowcom, że otwarcie nie może wystąpić przeciw Francji. Ale zaleca berberom opierać się z całej siły zajęciu oaz przez Francuzów i przyrzeka im skryte, ale czynne poparcie. Równocześnie bowiem wysłał zlecenie do pogranicznych szczepliów marokańskich, aby nieustannie napadali na terytorjum francuskie, wstrzymując w ten sposób operacje gjaurdów. Rząd francuski wobec tego wysłał do Tangeru krzyżownik „Assas”. Poza tem warunki w kolonjach francuskich są dobre. Wiadomo, że niedawno jeszcze kolonie narażały Francję na ciągłe wydatki. Dziś budżet kolonialny zmienił się znacznie na korzyść. W Indochinach suma dochodów wynosi 22.998.000 fr., a więc pozostaje już pewna nadwyżka w dochodach. Na Madagaskarze dochody również tworzą większą sumę.

wilo się w końcu tajne doniesienie i w styczniu 1599 r. mordercy i spólnicy ich byli w ręku sprawiedliwości.

Umarł niebawem Paweł Cenci: Olimpiusz Calveti został zabity, zdaje się przez nasłanych zbirów, aby nie poczynił zeznań, a drugi morderca umarł w więzieniu, przyznawszy się do wszystkiego i opowiedziawszy cały przebieg zbrodni.

Papież Klemens VIII. Aldobrandini, po przeprowadzeniu procesu, podpisał tedy wyrok śmierci na wszystkich żyjących uczestników morderstwa. Jedenastego września (t. j. w rok po zabójstwie) na placu przed mostem św. Aniola, kał spełnił swoje zadanie. Jakób Cenci został zabity uderzeniem pałki w głowę, Lukrecja święto, zaś Beatrice oddała ostatnią głowę pod miecz. Dziwić się zresztą nie można, że widok tych strasznych kar poruszył do litości tłumy, przyglądające się wykonaniu wyroku, atoli, trzeba wiedzieć, że nikt wtedy nie znał dokładnie prawdy, a Beatrice głośno żalowała za swoje grzechy.

Ze Beatrice miała dziecko z Calvetim, wypływa z jej testamentu, wtedy i długo potem jeszcze nieznanego, gdzie w tajemniczych słowach zapisuje, na pewien cel 300 skudów, a potem w tajnym kodycyli, już w więzieniu, większą jeszcze kwotę. Z pieniędzy, jakie dziewczęta, odkłada na specjalny cel 1000 skudów, z tych 500 dla niejkiej Katarzyny de Sanctis, aby wychowywała małe ubogie dziecko. Swego pupila. Było to widocznie dziecko Beatrice, o którym, oprócz trzech kobiet zajmujących się jego wychowaniem, nikt nie wiedział. Wypływałoby stąd, że Beatrice porodziła je w ciągu przerwy pomiędzy 10 września, a styczniem, kiedy została uwięziona.

Gdyby ta mała sierota była owocem kazi-rodzwa, jak wielu sądziło, Beatrice byłaby tę okoliczność z pewnością wyjawia na swoje u niewinnienie. Przytem agent księcia Modeny sam odnośne wyznanie słyszał w więzieniu z ust rzymskiej patrijuszki. W sekretnym kodycyli skazana wyraża życzenie, aby mały pupilek, dopiero w 20 roku życia dowiedział się o swem pochodzeniu. Co się z nim stało, nie wiadomo.

Ze znanych dotąd dokumentów nie wypływa wcale, aby Franciszek Cenci dopuścił się kazirodczego gwałtu; przeciw adwokaci obrony w procesie nie o tem nie wspomiano, a byłby argument wyszukiwał, gdyby było możliwym.

Dobra Cenciach zostały skonfiskowane przez papieża, według przepisu prawa, że majątki były obduzione, więc wierzyciele domagali się likwidacji. Prawdą jest, że bratanek Klemensa VIII, Jan Aldobrandini, kupił dobra Torre Nova na subhastie, ale stąd nie wypływa jeszcze, aby rodzina papieska, jak niektórzy twierdzą, zrabowała familję. O te resztki fortuny pozostali procesowali się między sobą.

Niestety, dotąd nie udało się odnaleźć aktów procesu, o których wiadomo, że składały się z czterech tysięcy kartek. Posiadala je podobno rodzina markizów Sampierchi, spadkobiercy Cenciach, są o nich głuche wieści, ale nie wiadomo, gdzie się znajdują i czy wogóle się dochowały. Bertolotti znalazł pomiędzy innymi w Miscellanach biblijoteki Watykańskiej rękopis, zawierający niektóre akta i z tych Rodiani nowych szczepliów zacczerpnął. On także znalazł testament Beatrice i to razem z sekretnym kodycylem, w Archiwum państwowem w Rzymie.

Wiktor Jasiński

Lwów, Słowackiego 1. 2 (naprzeciw głównej poczty).

Składy: Generalna Reprezentacja dla Galicji i Bukowiny

Gródecka 1. 127.

FABRYKI KOLEI WĄSKOTOROWYCH

ORENSTEIN & KOPPEL

urządzają i dostarczają koleje celne, lasowa, przemieśn i stała, lokomotywy, wagoniki rozmaitych konstrukcji, szyny, itd.

Katalogi i kosztorysy bezpłatnie.

niż wydatki. W kolonjach zachodnio-afrykańskich budżet równowazy się ściśle.

Tyle z polityki, która zresztą przeciętny Parzytanin nie zajmuje się zbytnio. Ma on inne atrakcje. Oto „boska” Sara i „wielki” Coque-

lin powrócił z siedmiomiesięcznej wycieczki artystycznej do Ameryce. Od Hawru aż do Paryża towarzyszyli im setki reporterów, którzy zresztą niewiele więcej dowiedzieli się o pobycie obojga artystów na ziemi Yankesów ponad to, co przynosiły już dawniej telegramy z N. Jorku.

Sara zafarbiła milion franków, trochę mniej Coque- lin i są zadowoleni. Zawsze jeszcze „wielka i niezrównana” artystka przygotowuje na jesień nową atrakcję i to niebojętną dla nas. Postanowiła wystawić sieniokwoczkowe „Ogniem i mieczem” w przeróbce dramatycznej.

Mielisny i w świecie malarskim sprawę o „Ogniem i mieczem”, ale mniej przyjemną. Bohaterem był p. Styka. W otwartym właśnie salonie „pó Elizejskich” wystawił on trzy prace, podobno już znane u was od dawna. Są to: szkic olejny, odwieziony pastelami, a odwra-żający epizod z węgierskiej kampanji Bema, dalej własny swój portret i w końcu duży obraz, przedstawiający Witolda, księcia litewskiego, gdy przed płonącym Konwem zaprzysięga swemu ojcu, Kiejstutowi, zemstę nad Krzyżakami.

P. Styka zalytował ten obraz „Ogniem i mieczem”, chcąc Francuzom dać do zrozumienia, że „największy malarz polski” ilustruje dzieła największego polskiego pisarza. Tymczasem Sienkiewicz protestuje w „Figurze” przeciw tej skromnej reklamie „największego malarza” i ogłasza, że p. Styka nie otrzymał odepowiedzenia, że postępuje samowolnie, że zna go bardzo mało... „Największy malarz” — jak już nieraz bywało — doznał małej kompromitacji, ale... francuskie ilustracje już zamieściły reprodukcje „Ogniem i mieczem” największego polskiego artysty — Jean’a Styki... Byle handel szedł.

Wspomniałszy o otwartym salonie, dodam, że artyści polscy tym razem dość licznie są tu reprezentowani, jakkolwiek, co do jakości, nie przodują w powodzi tysięcy dzieł, jakimi zapelniono pięć sal wystawy. O ile zdołalem zebrać za sobą: Anielę Biernacka, Czesław Jankowski, Bogumiła Kazimierz, Kazimierz Markiewicz, Jan Rozen, Albert Paljański, Bolesław Szańkowski, Świejkowski, Dybowski, Zuzanna Jagielska, Antoni Kamiński, Artur Markowicz, Bolesław Nawrocki, Henryk Kossowski, Michał Tarnowski. Wicenty Trojanowski, Edward Lewicki, no i oczywiście p. Styka. L. M.

KRONIKA.

Z kolei państwowych. Nazwa przystanku osobowego „Mnichow Stranczyk” na szlaku Gmund-Praga w obrębie c. k. dyrekcji kolei państwowych w Pradze, została z dniem 1 maja b. r. zmieniona na „Stranczyk”.

Odmaczenie. P. Zygmunt Fiszler, inspektor rybactwa w Krakowie, otrzymał na wystawie rolniczej w Pradze, srebrny medal czeskiego Towarzystwa rolniczego, a to w uznaniu niespożytych zasług, położonych okolo rozwoju rybactwa.

Stypendjum w kwocie 1600 koron rocznie dla doktorów medycyny celem wykształcenia się w nauce weterynaryi. Na podstawie reskryptu ministerstwa wyznań i oświaty ogłasza rektorat Akademii weterynaryi we Lwowie (ul. Kochanowskiego 1. 33) konkurs na stypendjum w kwocie rocznej 1600 koron, o które ubiegają się mogą młodzi lekarze, pragnący uzyskać naukowe wykształcenie w dziedzinie weterynaryi. Podania należy wnosić do 30 czerwca b. r.

Opieka nad dziećmi. Wobec tego, że w ostatnich czasach liczne procesy ujawniły nieludzkie znaczenie się nad dziećmi ze strony opiekunów, a nawet rodziców, wydział minister sprawiedliwości do sądów i prokuratorów okólnik w sprawie ustawowej opieki nad dziećmi.

Nie mógł trafić. Michał Leszczyński, podpisał sobie wczoraj, jako, że to dzień świąteczny; podpisał sobie tak radykalnie, że wracając o godzinie trzy kwadrans na 3 ciał rano do domu, zastał nie tylko w inną stronę mietała, ale i próbował się dostać do jednej z kamienic przy ulicy Klonowicza, bo mu się zdawało, że tam mieszka. Dzwonka nie mógł się dostać, walił więc pięściami w bramę, a potem sobą samym, tak długo, aż brama wyleciała z futry, a Leszczyński wraz z nią wpadł do sieni. Uczynił się straszny rumor i zjawił się nakonie policjant, który na razie pozwolił się przepasać Leszczyńskiemu w areście, zanim zapłaci odszkodowanie za wywołaną bramę. Ale swoją drogą mocno to musiała być brama, skoro wyleciała pod naciskiem pijaka...

Jeszcze wybijanie szań. Jakis kapral 80 pp. wracając w podochocnym stanie do koszar w ulicy Zamarynowskiej, z za rogatki żółkiewskiej, wpadł nagle w zapal wojenny i dobywszy bagnet, wybił siedm szyb w oknach lokalu Chaima Groshanda.

Bojka. Na rynku pobita się dziś rano czuła para kochanków: Antoni Machnowicz i Katarzyna Nędzowska, wesela córka — Lwowa. Dla uspokojenia zaordynowała policja obojga po 6 godzin arestu. **Hakatyżm pocztowy.** Wielce oryginalną wędrowkę odbył list, wysłany z Berlina dnia 17-go z. m. Pomimo nader wyraźnego adresu i to w języku niemieckim: „Herrn I. L. Warschau, Sadowa Nr. 6”, z wymienieniem kraju, chwalcą się wzorowymi porządkami poczta berlińska, list uważała za stosowne wysłać do Teheranu. Urząd pocztowy tamtejszy, otrzymawszy list dnia 29-go kwietnia, przesyłał go do Baku, skąd dnia 9-go maja wysłano go już do Warszawy, dokąd też nadszedł dnia 15-go b. m.

Samobójstwo. W Marburgu zastrzelił się onegdaj dr. Eugeniusz Joseph, profesor literatury niemieckiej. Liczył on 47 lat wieku.

Początki żydowska. Na sporze między Turcją, a mocarstwami w sprawie pocztowej, umieli skorzystać przedewszystkiem żydzi. Oto bowiem rząd turecki, chcąc zjednać sobie ich względy, otworzył w Jeruzolimie pięć pocztowa, w której pracują sami żydzi, a z tego powodu zamykają ją w soboty i święta żydowskie. Turecki Macham-pasza, przelony żydów, a zarazem ich rabin, wydal też odezwę do swego ludu, wzywając go do popierania tej fiżji wyłącznie, ażeby nie korzystać z poczt cudzoziemskich.

Zadna guwernantka. Państwo N. w War-

szawie, przyjęli do dzieci Francuskę, która przy zgodzie wywoliła sobie „wolne wczasy”, ponieważ, jak mówiła, ma korzystnie w tych godzinach zajęcia i nie chce go utracić. Nowi chlebodawcy, ujęci ujmującą powierzchownością Francuski, zgodzili się na jej propozycję. Po kilku dniach, gdy Francuska zaczęła stale wracać po północy do domu, p. N. postanowił zbadać zajęcia tajemniczej nauczycielki. Ktoż zdołał opisać jego zdumienie, gdy się przekonał, że opiekunka i mentorka dzieci chodzi na występy do jednego z przybytków podkaszanej Muzy. Niechaj to będzie przestroga dla innych w wyborze nadzior-niek na hony do dzieci.

Koniec „Paryżanki”. Statua Paryżanki, wita- jąca z głównej bramy wystawy paryskiej zwiedza- jących, miała w tych dniach być przetransportowa- na do Budapesztu, ażeby tam zdobyć posiadłość na- bywego swego, bogatego Węgry. Zbudowano skrzy- nę długości 8-50 m., szerokości 3-50 m. Waga skrzyń wynosiła 8—1000 kilogramów. Straszny wy- padek spotkał jednak nieszczęśliwą „paryżankę” przy wyjeździe ze swej ojczyzny. Ludzie zajęci pakowa- niem statuy, tak się do tego wzięli niezrecznie, iż upuścili ją na ziemię i rozbił na setki kawałków. Ocalała tylko twarz, podczas gdy fryzura nawet zo- stała znieczoną. Maska tylko — oto co pozostało z pięknej „paryżanki”.

Odkrycie nowych pieczar. W Saint-Antoine odkryto tymi dniami bardzo interesujące pieczary, do których dostano się przy pomocy studni na 20 metrów głębokiej. Burmistrz z Mouchon, p. Malot, spuścił się w ubiegły czwartek wraz z kilku oso- bami do tej studni i wszedł do pieczary, ciągnącej się na 100 metrów w formie galerii bardzo mało- wniczej aż ku drugiej, bardzo głębokiej studni. Przy tej zatrzymano się, z obawy upadku w głąb. W tych dniach mają przystąpić do dalszego badania groly.

Konsul niemiecki przemysłnikiem. W ubie- głym tygodniu na komorę warszawską przybyła z Berlina platforma, na której ustawiony był wóz meblowy z rzeczami nowomianowanego konsula generalnego niemieckiego w Warszawie p. von Haka-thausena. Onegdaj na komorę zgłosił się oświobiec p. H. i po zalatwieniu formalności meble wyładowa- no. Opłaty celnej za rzeczy domowe konsulowie nie pła- cą. Po wyładowaniu meble z platformy wozem odstawiono na stację towarową i zaplombowano. Nazajutrz komora dowiedziała się, iż w owym wo- zie pozostały paki i pokrowce, które mają być zwró- cone do Berlina i w tych paczkach ma znajdować się jakiś towar. Kiedy wóz zrewidowano znalazono 12.000 sztuk cygar lepszego gatunku. Clo od tych cygar wynosiło okolo tysiąca rubli. Wobec tego spo- rządono protokół i oprócz konfiskaty cygar i wozu nałożono karę rb. 4000. Konsul zapewnia, że cyga- ra nie są jego własnością i on o nich nie wie- dział. Sędziwo w t. k.

Żydz przeciw Dreyfusowi. Z powodu wy- danego świeżo pamiętnika Dreyfusa „Hamelic” pi- sze: „Większa część książki jest aż nadto znaną z opisów „sprawy”. Dziwnem jest tylko to, że w pamiętniku niema nawet wzmianki o stosunku auto- ra do żydów, którzy tak wiele dlań cierpieli i współ- czuli jego niedole. Jest to fakt smutny i wielce po- uczający, jakim i ci żydzi „wyzwoleni”, co po- święcając się uprawianiu obcych winnic i zapomnia- ją zupełnie o własnym narodzie”.

Następca tronu niemieckiego od swojej wizyty w Wiedniu i zapisanie się na uniwersy- tet w Bonn, stanął na widowni publicznej. Piszą o nim i mówią dużo. Fryderyk Wilhelm nie jest wcale podobny do ojca pod względem uosobienia. Nap- ródz niema daru wymowy. Dwa razy wnosząc zdrowie cesarza Franciszka Józefa, stracił wążek my- śli, nadto wzwalał mu się *lopusz lingua*. Zamiast powiedzieć: „Pozwalam sobie prosić, aby wasza cesarska mość laskawie przyjęła moje podziękowa- nie”, rzekł: „Pozwalam, aby wasza cesarska mość przyjęła laskawie moje podziękowanie”. Dalej, książę nie jest tak zamiłowany w wojskowości, jak wszy- scy przedstawiciele rodu Hohenzollernów. Nie znosi parad. Przekłada rad nie sztuki piękne. To też pod- czas pobytu w Wiedniu, spędzał wiele chwil w mu- zeach. Następca tronu ma tytuł jedno wspólne upo- dobanie z ojcem: lubi, aby go fotografowano. Pod- czas przejazdów w Wiedniu, ile razy widział skiero- wany na siebie aparat mgawowy, zaraz wywalał rozkaz, aby stanął jechał powoli.

Całkiem po... prusku 650 kullów „na pa- miątkę” zabrali sobie uczestnicy „komersu”, urzą- dzonego w Bonn przez studentów na cześć cesarza Wilhelma. Korporacja „Borussia”, która zajmowała się urządzeniem tego przyjęcia, wzywa teraz pu- blicznie, aby owi amatorzy pamiętek zwrócili kulle, lub zapłacili po 1 marce 25 feników za sztukę.

Figiel studencki. Działo się... w Ameryce. Noc późna, kolnerzy drzemają, ale bawia się wesoło studenci kolumbijskiego uniwersytetu. Wszyscy oni są pewni, że jeden z nich ma pieniądze, ale nadzieja ta po bliższym badaniu jednego przez drugiego za- wodzi. Mała narada, aż wreszcie jeden się odzywa: „Płacić!” Przeciw temu protestuje jeden po drugim, wyrażając taką samą ochotę do płacenia. Nagle od- zywa się pierwszy: „Wszyscy przecież płacić nie możemy. Zagrzmij w ślepa babkę; którego kolner złapie, ten zapłaci”. Propozycję przyjęto. Kolnera z za- wiązanymi oczami postawiono w rogu sali, a tym- czasem cichaczem wyniósł się z synku jeden po drugim.

Z kraju.

Pożary. (Demiańów). Na folwarku dworskim Szczoka wybuchł dnia 12 maja b. r. okolo go- dziny 9 wieczorem pożar, który zniszczył do szczeru stajnię, własność Klemensa hr. Dzieduszyckiego. W płomieniach zginęło 45 krów i jeden koń. Ogień rozszerzył się z taką szybkością, iż o ratunku we- wnętrz znajdujących się bydła nie mogło być mowy. Szkoda wynosi okolo 11.000 koron. Mieszkańcy tu- tejsi są zdania, że ogień był podłożony. (b.)

(Eleonorówka). powiat skałcki. Onegdaj w nocy wybuchł tu w domu włościanina Wojciecha Siary pożar, który zniszczył do szczeru prócz jego domu i zabudowań gospodarczych, także jedenaste innych zagrod. Pogorzeły w znacznej części byli ubezpieczeni od ognia. Przyczyna powstania ognia nie jest wiadoma. (st. r.)

(Grębów). Dnia 11 h. m. okolo godziny 5 po południu wybuchł w przysiółku Szlachackie ad Grębów, w domu tamtejszego włościanina Franciszka Rutyny, pożar, który rozszerzwszy się następnie wskutek silnego wiatru na sąsiednie domostwa, zni- szczył, mimo energicznej akcji ratunkowej, dwaście zagród włościaninich. Szkoda zrządzona pożarem wy- niosi okolo 18.000 koron i była tylko na bardzo małą sumę ubezpieczona w krakowskim towarzystwie wzajemnych ubezpieczeń. Ogień spowodowały dzieci, bawiące się zapalkami. (br.)

(Krościenko). Dnia 12 maja okolo godziny 8 wieczorem wybuchł w naszym miasteczku pożar w stajni Jakoba Engländera, który pochłonął w ofie- rze cztery domy wraz z zabudowaniami gospodarcze- mi. Podejrzanego o podpalenie Jakoba Engländera arestowano i odstawiono do więzienia śledczego tu- tejszego sądu powiatowego. (pł.)

(Postolówka). W dniu 13 b. m. przed- południem w gminie Postolówka koło Husiatyna powstał pożar w jednej z zagród włościaninich, któ- ry przy silnym wietrze i z powodu nieobecności mieszkanców, którzy byli w polu i na jarmarku w Chorostowie, omal, że całej wioski nie obrócił w pyzynę. Dzięki jednak energicznej akcji ratunko- wej, przedsięwziętej przez tutejszego respcianta straży skarbu p. Misiąga, wraz z nadstrzałnikiem Ba- chellem i strażnikiem Kozubowiczem, pożar został zlokalizowany tak szczęśliwie, że oprócz dwóch bu- dyneków wszystko zostało ocalone.

(Wierchosławie). powiat tarnowski. W Podlesiu wybuchł onegdaj nad wieczorem w szopie tamtejszego włościanina Wincentego Pochronia pożar, który zniszczył w pół godziny prócz tej szopy także dwie stodoly sąsiadów Pochronia. Ogień wznie- cił przypadkowo parobek Pochronia, Glowacki, który pracując w szopie palił papierosa. (d. c.)

(Wola jak ubo wa). powiat Drohiczyński. Onegdaj wybuchł tu groźny pożar, który w niespełna godzinę zniszczył doszczętnie 6 zagród włościaninich. Szkoda wynosi okolo 15 000 koron. W pożarze od- niesły cztery osoby poparzenia na ciele. Przyczyna pożaru nie jest wiadoma. (mp.)

Kraków. (Dar narodowy 3-go Maja). Zarząd główny towarzystwa „Szkoły ludowej” wyjaśnia wskutek licznych zapytań, iż wszystkie listy składo- we na „dar 3-go Maja” zwrócone być mają wraz z zbraną gotówką w Krakowie wprost do zarządu głównego (biuro Pijarska 2, I. p., od godziny 4—7 wieczorem), z prośbą, by za bądź to wprost do za- rządu głównego, bądź za pośrednictwem kół miejsko- wych, które zebrane pieniądze wraz z listami zarzą- dowi głównemu przesyła. Nadmienić wreszcie należy, iż z powodu olbrzymiej ilości nazwisk składujących, niemożliwym się okazuje szczegółowe ich ogłasza- nie w pismach codziennych. Do wiadomości tych ofiaro- dawców, którzy żyją sobie, by listy ich szczegółowo były ogłaszane, zawiadamia zarząd główny towar- zystwa „Szkoły ludowej”, iż po zamknięciu składek na „dar 3-go Maja” wydawane będą osobne dodatki do dzienników ze szczegółowymi wykazami datków. (Zarząd główny towarzystwa „Szkoły lu- dowej”) wzywa wszystkie kółka miejscowe, które dotąd nie nadesłały sprawozdań kasowych z czynności za rok 1900, by uczyniły to najszybciej, gdyż kółka, które obowiązuje tego nie dopełnia, nie będą uwzględ- nione w sprawozdaniu rocznem zarządu głównego.

Biały Dunajec. (Samobójstwo). W przyste- pie chwiłowego szale utopił się tu 56 letni wło- ścianin Jan Pawlikowski. (k. r.)

Cieszanów. (Jeszcze w sprawie po- ru w Oleszycach). W numerze 135 Kurjera lwowskie- go umieszczono na samym wstępie opis pożaru w miasteczku Oleszycach i we wsi Oleszycze stare pod napisem „Straszny widok zniszczenia” od (specjalne- go na miejsce wysłanego korespondenta).

Nie wdaję się wcale w krytykę samego opisu katastrofy, gdyż mniej więcej opis ten zgadza się z faktycznym stanem rzeczy, lecz w imieniu prawdy i słusności oświadczyć muszę na tem miejscu, że wszystkie ustępy w tym opisie umieszczone, a skiero- wane przeciw osobie Władysława księcia Sapieży są wierutem kłamstwem i tchną tendencyjną zło- śliwością. Książę bowiem należy bezsprzecznie do rzędu ludzi, dbających o wiele więcej o dobro ludu, aniżeli szanowny autor dotyczącego pa- skwilu. Lud miejski w każdej dobie i potrzebie garnie się do księcia jak do ojca i zawsze znajdu- je u niego pomoc, radę i ojcowisko orędownictwo, o czem nietylko cała ludność powiatu cieszanowskie- go, sąsiednich powiatów, ale nawet i kraju wie i pochwadecy może. Tysiące grosiwa płynie z jego skarbnicy rocznie na wsparcia dla ubogich i nie- szczęśliwych, setki fur drzewa materiałowego otrzy- muje rocznie biedni pogorzelcy z jego rewirów, a co do zarobku, niech szanowny autor paskwilu zaj- rzy do kasowych ksiąg gospodarskich kłosa Oleszy- ckiego, a przekona się, jak hojnie wynagradza ten magnat robotników za świadczone mu usługi. Jeżeli tedy ten obywatel każdej chwili gotów do świadcze- nia dobrodziejstw, to jakże ohydny jest posądzać go o zatwardziałość serca i nieuczynność wobec tak okropnej klęski. On na wieść o nieszczęściu przerwał swą podróż do wód z chorym od dłuższego czasu synem. On pierwszy wraz z swą przeżaną małżo- nką zapoikał pod nieszczęśliwym, przyjął ich we- dle możliwości pod swój dach, karmi ich swym chle- bem i mlekiem, na swych łapkach i pastwiskach kar- mi żywy inwentarz pogorzelców, wstawia się gorąco u władz celem uzyskania jak najznaczniejszych da- tków na rzecz nieszczęśliwych. On na widk nędzy i rozpacz płacze z nieszczęśliwymi, a za to wszystko paskwilant czerni go przed światem jak najniewin- nej i bezcelnie.

Ks. Aleksander Zuwański proboszcz.

Czortków stary. (Smiertelny wypadek). Włościanin tutejszy Marcin Mirus przybył onegdaj do mlyna amerykańskiego celem naostzenia nożów od sieczkarni. Zaledwie jednak zabrał się do ostrenia, porwał go pas transmisyjny, wskutek czego Mirus poniósł śmierć na miejscu. (a. s.)

Lothe, powiat łucki. (Nieszczęśliwy wy- padek). Włościanin tutejszy, Iwan Buga, powracał onegdaj z wozem, naładowanym drzewem, z lasu dworskiego w Międzygórze. Z powodu wybojów na drodze, wóz się wywrócił i przygniół swym cięża- rem postępującego obok Buga. Na krzyk syna jego, Nykoly, który towarzyszył ojcu, zbiegli się ludzie, spiesząc z pomocą. Podniosły wóz, znaleźli już tylko pół drzewa m martwe zwłoki (m-rki).

Koledziąni. (Samobójstwo młodej dzie- wczyny). Przed kilku dniami wywołano w tutej- szym potoku Niezława, zwłoki 18-letniej dziewczyny, Anny Stachów, która popełniła samobójstwo z po- wodu tego, iż rodzina jej czyniła wymówki z po- wodu niemoralnego prowadzenia się.

Przemysł. (Towarzystwo muzyczne). We wtorek, 21 bm odebędzie się w sali ratuszowej IV koncert sezonu 19/1901, pod kierownictwem dyr. L. Dietza, z laskawym współudziałem p. Marji Prschil, pianistki, uczenicy prof. Melcera.

Stanisławów. (O lichwe). Dnia 22 b. m. odebędzie się przed tutejszym trybunałem rozprawa karna przeciw Mendlowi Lebensartowi, b. radnemu, oskarżonemu o lichwę.

(O „czerwony sztandar”). W środę ode- bnie przed tutejszym trybunałem karnym rozprawa są- dowa, w której jako oskarżony stawał śpiewak ope- rowy p. Adam Ludwig o występku zbiegowiska z § 279 u. k., wywołanego rzekomo przez oskarżonego w dniu 4 października 1899 r. Przez ulicę Stani- sławowa posuwał się wówczas wozem tłum ro- botników, wznoszący okrzyki: „Pereat Rubinstein! Na latarnie!” i śpiewający „Czerwony sztandar”. Dla zrozumienia sytuacji dodać należy, iż niejaki Rubinstein był prezesem ówczesnym kasy chorych, a syn jego był lekarzem i demonstracja ta przeciw- nim obu była zwrócona. Tłumowi, poruszającemu się ku rynekowi, zabiegł drogę zandarm i wezwał go do rozejścia się przeczem arestował p. Ludwiga, który szedł na czele pochodu, jako niepowolnego jego wezwania. P. Ludwig stwierdził, że przybył wówczas świeżo z Dreżna i powracał do domu wła- śnie w kierunku, w którym szedł tłum, usunąć się zaś nie miał ani czasu, ani gdzie. Po wywodzie obrońcy oskarżonego, adwokata dra Lorsche, trybu- nal p. Ludwiga od oskarżenia uwolnił.

Tłumacz. (Samobójstwo obłąkanego). Tutej- szy mieszkaniec, 48 letni Antoni Pawłowski, który od dłuższego czasu cierpił na pomieszczenie zmysłów, obwisł się tu onegdaj we własnej stodole. (mn.)

Wieprz koło Andrychowa. (Smutny koniec alkoholicy). Tutejszy włościanin Jan Kolaczek, znany w naszej wsi z tego, że nadewszystko lubiał wo- deczkę, wybrał się onegdaj z końmi do Andrychowa na zarobek. Dobrze musiało mu pójść w Andrycho- wie, gdyż nad wieczorem konie powróciły same, a Kolaczek znajdował się wprawdzie na furze, lecz spal snem sprawiedliwych. Żona jego urządziła po- wracającą furę, z daleka tylko przypatrywała się jak konie same zajeżdżają na obęście. Bala się bowiem pokazać mężowi, gdyż ten wracając zwykle z takiego „zarobku” w stanie podochocym, garbował babie skórę, co się wiało. Gdy wreszcie konie stanęły, a „czuły” mążek nie wstawał z wozu, przemogła w babie ciekawość kobieca i przystąpiła do wozu. Na spodzie wozu zobaczyła męża, leżącego twarzą na dół. Sądząc, że jest pijany, nie budziła go, lecz pozostawiła w tej pozycji, jak go konie przywoziły, aby się wyspał. Na drugi dzień dopiero spostrzegła Kolaczkowa, że maż zasnął na wieki. Ptslano natych- miast po lekarza do Andrychowa, który mógł tylko skonstatować śmierć wskazyk pijactwa. (kap)

Wielcniów, powiat zydowski. (Znalezienie zwłok). Na terytorjum tutejszej gminy, wyrzuciła w dniu 13 hm. rzeka Stryj, zwłoki nieznanego z nazwiska robotnika. Zwłoki, według orzeczenia lekarzy, leżały w wodzie najmniej dwa tygodnie. (j. z.)

Colosseum Thorn. Od 16 maja sensoryjny pro- gram. Koncert, zagadka XX. wieku. Krueger i Kirsten, komizno-muzyczna maskarada. Froba, fenomenalny żongler. Siostry Schaefer, dźwięczni na kolo. Tri o Decaruso, słynni wioścy instrument- talno wokalni artyści Maritana i Victoria, artyści napowietrze. Irena Bellany, subretka itd. itd. — Ceny z wytk. Godzienie o godz 8 wieczorem wielkie przedstawienie. Co niedzieli i święta dwa przedsta- wienia. Co piątku High-Life. — Bilety wczesniej są do nabycia w biurze ogłoszeń p. Ploha, ulica Karola Ludwika 1. 9

30.000 koron wynosi główna wygrana loterii urządzonej przez Stowarzyszenie dziennikarzy i literatów „Concordia” we Wiedniu Niedowolności w dniu 25 czerwca 1901 roku, odliczając się ciągnięcie losów, na co zwracamy uwagę szanownych czytelników.

Zmarli. W majątku swym, Okopy pod Lubaczowem, zmarł dnia 19 maja b. r. Władysław hr. Brunicki, jeden z najczynniejszych obywateli w powiecie cieszanowskim. Przez długie lata piastował godność prezesa rady powia- towej, on to zapoczątkował przed laty zbieranie fundu- szu na budowę szpitala powiatowego w Lubaczowie i jako prezes odnośnego komitetu, budowę doprowadził do skutku. Był przez szereg lat delegatem krakowskiego Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń, oraz pre- sem rady n. dorozczej Towarzystwa zaliczkowego w Lu- baczowie. Przeszył lat 59.

Marja z Rutkowskiej Górskiej, żona właściciela dóbr w powiecie jarosławskim, zmarła w Abhazy w 24 r. ku życia. Pogrzeb s p. zmarłej, odbył się w Rutkach, w pow. jarosławskim.

Notatki literackie i artystyczne. „Gazety świątecznej” nr. 8 (z 19 hm) zawiera: Oszustwo królowej Dragi (telefon); Kürber II (interwiew telefon); Drogi wodne (telegraf); Depesze; W sprawie kolumny Mickiewicza; „Za- raza” (sprawozdanie teatralne); Motyw majowy (wersj); Przegład muzyzny; Rekord akrobatów (wersj); Berek zapieczętowany (autentyczna historia); Kronika; Epigramy z tygodnia; Ciągnięcia.

„Kłósów” nr. 4, opuścił prasę pod redakcją K. Bartoszewicza i zarejestrowany co najlepsze utwory wiośnnych natchnień (Wierzbicki, Dębicki, Pilewska, Świętochowski i Laskowski), przynosi do- konczenie „Hanki” Sewera, następnie zamieszcza bardzo na czasie będący artykuł „Unja Ormjan w Polsce”, dalej idą: „Listy o Dalmacji” hr. Krzy- sztofa Mierosowskiego, „Powietrze, jako czynnik, szerzący choroby” prof. Bajwida, „Przewroty w sztuce wojennej Wł. Umńskiego”, „Pierwiastki promienio- twórcze” przez K. J. i „Kronika” K. Bartoszewicza, omawiająca z humorem i satyrą inwestycje wodne. Sprawozdania literackie i Rozmaitości zamykają numer

Nakiadem Spółki wydawniczej krakow- skiej wyszły w przekładzie polskim dwie nowelle Szczedryna (Solytkowa); „Kara idealista” i „Wier- ny Trezor”. Utwory te liczą się do arcydzieł rosyj- skiego satyryka.

Gotfryd Prayr, utalentowany muzyk i kom-pozytor wiedeński, długoletni organista tumu św. Stefana, zmarł w 95 roku życia. Z dzieł Stefan, który był nadzwyczaj wytrawnym kontra-punkcista, znane są najwięcej jego symfonie i hymn „Ave Maria”.

Nowy portret cesarza, maluje obecnie rodak nasz, młody jeszcze, lecz wiele utalentowany malarz i rzeźbiarz Jan Raszka. Pracowicie artysty zwiędli onegdaj arcyk. Ludwik Wiktor i wyraził się o naj- nowszym jego dziele nadzwyczaj pochlebnie.

Izba sądowa.

Paryż 15 maja. (Oszukańca para). Paryski sąd przysięgłych rozpatrywał onegdaj sprawę, która powinna w palacu sprawie- dliwości dać dużo do myślenia. Wiadomo, jak francuscy sędziowie względni są dla wszelkich zbrodni, popełnianych „z namietności”. Zabić niewinnego męża, zamordować żonę, która zdradza, wyprawić na tamten świat kochankę czy kochankę — to przestępstwa, nie spotyka- jące w ostatnich czasach kary.

P. Kirst, kupiec z dzielnicy Montmartre'u, stawał już dwa razy przed trybunałem. Dwa razy kochankom swej żony przysłał w twarze kwasem siarczanym, wypalając im oczy. Sąd uniewinił go za każdym razem, po każdym wyroku pogodzone małżeństwo poczynalo snuć pasmo nowej miłości. Piękne małżeństwo! Obecnie trzeci proces — z innym kochan-

kiem żony — ujawnił, iż pani Kirst w porozu- mieniu się z mężem przyjmowała podarunki, a w końcu w mieszkaniu, wynajmowanem przez męża, pozwoliła się zejść strogiemu Otellowi podczas schadzki z kochankiem. Wszystko było umówione. Kochanek, bojąc się kąpieli z kwasu siarczanego, wolał podpisać weksle na 10.000 franków, później atoli żal zrobiło mu się pie- niedzy, i podejrzewając szantaż, udał się pod opiekę policji.

Para małżeńska nie uniknęła tym razem surowej kary: cztery lata więzienia dla męża, 2½ roku dla żony. Ale czyż ów zazdrosny mąż zasługiwał już w poprzednich procesach na po- blażliwość? Czy dla takiego jęgościścia zdrada żony była istotnie hańbą? Sądy przysięgłych nie wchodzą zazwyczaj w podobne „szczegóły”. Z tej nadmiernej względności korzystają coraz częściej jednostki bez czci i wiary.

Dwa razy dziennie wychodzi 1 zt. we Lwowie (2 korony) 1 zt. 25 ct. na prowincji (2 kor. 50 hal.) z dwukrotną pocztą wysłania i 56 ct. (1 korony).

Małżeństwa z miłości.

Przed kilku dniami wielki świat londyński bardzo się zgorzzył związkiem małżeńskim mło- dego markiza of Headfort, porucznika gwardji, znanego w tow. angielskiem aranzera, z panną Rosy Boote, aktorką z Gaiety Theatre. Od 1-go marca piękna markiza nie występuje już na deskach teatru. Jestto naturalnie małżeństwo z miłości, ale młodzi dość długo czekali, bo mał- żeństwo było odkładane na czas nieograniczony. Prawdopodobnie tym sposobem chciał młody małżonek położyć tam rozmatym „przyjaciom” rozszerzającym plotki. Jestto młodziwiec 22-letni, charakteru samodzielnego i samodzielnego też pan 22.000 akrów ziemi. Małżeństwo miało miejsce wśród dość oryginalnych okoli- czności. Panna Boote przybyła pewnego dnia ze swą koleżanką z Gaiety Theatre do pierw- szego hotelu w Folkestone. W parę go- dzin później jawił się markiz, a nazajutrz o 8-mej z rana młoda para tylko w towarzystwie koleżanki markizy panny Daisy Rothé wyjecha- ła do wioski Saltwood, gdzie urzędnik stanu cywilnego dokonał aktu żrzenia ich na zawzię.

Niemniej romantycznie zareczył się znany myśliwy i podróżnik Henryk Cavendish z domu książąt Devonshire. Od 18 roku życia prze- biegł on parę razy Afrykę i znakomicie opisał kraj Somaliów. Z karawaną 150 wielbłądów i 84 uzbrojonych Somaliów, odbył Cavendish pochod do jeziora Rudolf, wśród niebezpiecz- nych, grozących zarówno ze strony krajow- ców, jak i orszaku lorda. Po powrocie tej ek- spedycji miał zamiar pójść ponownie do źródeł rzeki Solat, do którego to celu i ekspedycja francuska Mirchanda zmierzła. Prawdopodob- nie byłby tam dotarł przedź. niż Marchand, mając orszak z 400 bitnych Żulów i Somaliów złojący. Ale rząd angielski, chcąc uniknąć kon- fliktu, nie pozwolił na wyjazd.

Po ośmiolietnim awanturczem życiu i jego, potomka starego rodu Cavendishów, do- sięgła strzała amora. Zareczył się on mianowicie ze znaną, młodziczką śpiewaczką z D'Oyly Charles Savou Theater, miss Izabellą Yay. Pier- wsze laury zbierała młoda miłady jako Elsa Maynard w „The Yeoman of The Guard”, na- stępnie w „The Rose of Persia”. — Zanim zostanie panią Cavendish, wystąpi miss Yay jeszcze raz w komicznej operze Sullivan’a „Eme- rald Isle”.

Z dworu belgradzkiego.

Belgrad 20 maja. (Telegram „Dziew. Pol.”)

Po ogromnem wzburzeniu, jakie wywołała wieść, iż królowa nie oczekuje rozwiązania, umysły zaczynają się powoli uspokajać, a wśród publiczności bierze górę przekonanie, iż o do- brej wierze królowej, która sama żądała powo- łania lekarzy, nie należy wątpić. Również z orzeczeń lekarzy wnioskować można, że u kró- lowej były wszelkie symptoma brzemienności i że to miało się do czynienia z t. zw. „brze- miennością histeryczną”. W hańkę, o zamiarze królowej podsunienia dziecka obcego, nikt tu nie wierzy. Nie jest także prawdziwem doniesienie niektórych dzienników, iż posel i konsul rosyj- ski wyjechali z Belgradu. Posel rosyjski p. Cza- ryków był w sobotę na audjencji u króla Alek- sandra, a rosyjskiego konsula generalnego w Belgradzie

HANDEL HERBATY I KAWY
EDMUNDA RIEDLA
 we Lwowie, plac Hallki 1. 3.
 poleca najczystsze gatunki
KAWY
 w sposób oryginalny i aromatyczny.

Porto...
 Cukier gruboziarnisty...
 Cukier zielony...
 Cukier biały...
 Mocca arabska bardzo aromatyczna...
 Java ziola...
 Uwaga: Kawa Mocca arabska sama używa się tylko na czarną kawę, zaś na białą kawę potrzeba używać z Cokoladem lub Javą. Jeżeli używa się kawę gatunki mieszane, wówczas należy każdy gatunek oddzielnie opalić.

Na nieustającą wystawę przemysłu krajowego
 497 nadesłano:
Mebelki ogrodowe, kilka garniturów salonowych i nowy FORTEPIAN Woroniczkiego za bardzo przystępną cenę.

Najniższe ceny.
Bielizny męskiej
 ze znaną marką fabryczną:
Główny skład
 w handlu pod firmą
Stanisław Gabriel
 we Lwowie, plac Hallki 1. 3. 519

Zakład wodoleczniczy
 Dra Chrameca
 w Zakopanem w Tatrach
 (stacja kolei). 465

Otwarty cały rok, kuchnia wykwiutna i zdrowa. Pokoje urządzone z komfortem, pierwszorzędne urządzenia łazienek, elektryzacja, kąpiele elektryczne, massage i gimnastyka. Oświetlenie elektryczne. — Ceny bardzo przystępne. — Prospekty na żądanie gratis.

Najniższe ceny
 Nowo otwarty Dział Fotograficzny
Draguerji PIOTRA MIKOLASCHA i Sp. we Lwowie
 568 poleca

Kodaki wszelkich systemów
Aparaty ręczne i statywowe
Płyty Lumiere'a i Schleussenera i francuskie M. rque de l'Etoile
Papieri bromowe N. P. G. po cenach fabrycznych.

Papieri celoidynowe Kurza
Wszelkie przybory do fotografii
Chemiczka w patronach i angielskie w pastylkach (Tabletd)

Wszelkie artykuły gumowe
 najświetniejszych fabryk
 we wielkim wyborze

PIOTRA MIKOLASCHA i Spki
 we Lwowie.

! Tanie a dobre! Snadania, obiady i kolacje!
 potrawy sporządzone na desce w masle. Odbrył wybór przekąsek gorących i zimnych. Bufet w delikatny suto zaopatrzony. Wymienite piwo pilzneńskie (4 razy dziennie świeże). Wina w wielkim wyborze stołowe, białe i czerwone 1/4 litr. od 12 ct., Miód, Porter angielski poleca handel **Z. Zadurawicza i Spki** Lwów Akademicka 6. 568

Światło elektryczne
 urządza biu o techniczne
Fabryki maszyny „Perkon“
 Lwów Koperacka 18
 Filja w Rzeszowie.
 4 s. Generalna reprezentacja Oesterreichische Schuckertwerke
 przenoszenie alty, tramwaje elektryczne, porządkobrozy i telefony.

L. Lusera plaster dla turystów.
 Uznany najlepszy środek przeciw nagliotkom, nabrzmiałościom itd.
 Główny skład:
L. Schwenk'a Apteka, Wien-Meidling.
 Żądać trzeba **Lusera** plaster dla turystów po 60 ct.
 Do nabycia w wszystkich aptekach. 308

Do nabycia w aptekach we Lwowie A. Ehrbara, J. Beisera, K. Krzyżanowskiego, P. Mikolascha, J. Wewiorskiego, Z. Huctera; w Tarnopolu L. Fleischman, J. Krzyżanowski; w Cz. Kowale L. Noss; w Jasie R. Palch; w Kofomyli L. E. Stenzl; w Przemyślu W. Bankowski; w Rzeszowie A. Karpiński; w Samborze J. Lepiankiewicz w Czerniowcach Grabowicz i Herold.

Lubień. Kąpiele siarczane w pobliżu Lwowa.
 Najświeższe wody siarczane na kontynencie. Kąpiele borowinowe. Dla potrzebujących kuracji wodnej nowo urządzonej dział hydropatyczny, zostający pod kierownictwem fachowcem. Leczenie elektrycznością, masażem, inhalacją. Kąpiele rzeczne. Leczy się z nadzwyczajnym skutkiem reumatyzm, wypryski po zapaleniach, obrzęki po zwichnięciach i złamaniach, żółty, spóźnione postacie tyfu, otyłość, choroby kobiece, przewlezione zatrucia metali żelaza, wszelkie choroby skóry. — 2 lekarzy, apteka, poczta i telegraf w miejscu. Dojeżdż: Fikler z Grodka do Lubienia 3 kor. wóz pocztowy ze i wowa 1 kor. 50 h. — Na żądanie przysłać dyrektora prospektu franko. **Otwarcie sezonu 20 maja.** W pierwszym sezonie o 30 procent taniej. — Lekarz zabił: Dr. Wład. Kruszyński 372

Główna wygrana
 wartości **koron 30.000.**
25 czerwca 1901.
Losy Concordii
 po 1 koronie

połączają:
 M. Jonasz, Kitz & Stoll, M. Klarfeld, Korman & Feigenmann, Samuely & Lanoua, Wiktor Chajes i Sp., Ang. Schellenberg i Syn, Sokal & Lilien.

Najnowsze wzory tapet
 wysyła na żądanie
Luszczycy & Adamski
 dawniej Jürgens
 Lwów, Sobieskiego 4.

Hrebenów
 stacja klimatyczna w Karpatach, idealnie zdrowa i piękna. W pensjonacie życie i mieszkanie od 2 złr. 50 ct. Stacja kolei, poczta, telegraf w miejscu 529
 Adres: J. Glińska, Hrebenów.

Dra Fryderyka Leugvela balsam brzozywy. Już sam sok rośliny pływający z orzozy, jeżeli w dniu wyświdrowano dziurkę, nany jest od niepamiętnych czasów jako najczystszy środek piękności; jeżeli jednak ten sok wedle przepisu wynalazcy przyrządzony zostanie w drodze chemicznej jako balsam, w takim razie ryzyka dopiero prawie cudowny skutek.
 Jeżeli wieczorem posmarujemy twarz lub inne miejsce skóry tym balsamem, to już rano twarz odpada prawie niezauważalnie zaskórnik, która staje się przez to taką białą i delikatną.
 Balsam ten wygląda powstanie na twarzy zmarszczki i blizny z osy i małego młodocianą barwę twarzy; cerze nadaje białość, delikatność i świeżość. Nadaje w najkrótszym czasie pięci, piasny wątrobiany, blizny, czerwone noski, zniszczenia i wszelkie inne nieczystości cery. Cena słoika z opisem używania 1 zł 50 ct. Dr. Leugvela wyśle bezkosztowo, najładniejsze i najodpowiedniejsze zdjęcie dla skóry, umyślnie przyrządzone po 60 ct.

Dra Ludwika Schweinburga Sanatorium i zakład wodoleczniczy
 (w ZUCKMANTEL austr. Śląsk).
 Zakład dla fizykalno-dietetycznych środków leczniczych. Hydro-elektroterapia, masaż. Kuracja dietetyczna i termowa. Kąpiele dwukomorowe i elektryczno-słoneczne. Gmach zakładu nowo-zbudowany.
 Wielka sala urządzona higienicznie i zaopatrzona w przyrządy mechaniczne. System dra Herza. — Hadania promieniami Röntgena podług d'Arsovala. Kąpiele sztuczne suche (w koczach). Kąpiele w gorącym powietrzu i węglo-wasorodowe etc. — Położenie zakładu urządzone o z komfortem — uroczne. Zakład ogrzewany parą, posiada oświetlenie elektryczne. — Ceny umiarkowane. — Prospekty opłatnie. 319

Do odbioru w każdej większej aptece mianowicie: we Lwowie u Z. Ruckera; w Krakowie u Wiktora Redyka; w Czarnowcach u Golichowskiego asst. Mchł apt. Schmeidt & Pontia drogerji; w Tarnopolu u Karczana; Krzyżanowskiego; w Tarnowie u Maurycego Adiera, J. Niesiołowskiego; w Bielsku u Alfreda Blumenthala i w drogerji A. Haas. 6001

Marjówka sanatorium i zakład wodoleczniczy
 3 km. od Lwowa. — Telefon miastowy Nr. 572.
 Zakład w tym roku przez do upięszenia lasów znacznie rozszerzony, posiada przez długi istniejących zaokrąmionych urządzeń do wodolecznictwa, elektroterapii, dietetyki i t. d. jako nowość w tym roku kąpiele siarczane i powietrzne na wzór istniejących u dra Lahmana w Dreźnie.
 Wobec szerzących się zagranią i we Wiedniu sławy dobrych wyników leczenia mianem „Fango“, pochodzących z wulkanów w okolicy Baitagii w północnej Włoszech, zaprowadza zarząd Marjówki w roku b. w siebie urządzenia celem stosowania tegoż mianu w wszelkich chorobach reumatyzmu mięśniowego, stawowego, w chorobach nerwowych jak ischias, porażenia, łaby, w chorobach kobiecych i t. d.
 Sezon od 1-go maja do końca Października. — Kuchnia zakładu we własnym zarządzie. Wikt zależny od wskazań, albo mieszany, albo wyłącznie jarzynny. — Ceny więcej jak umiarkowane, od 7 koron dziennie za wszystko.
 Na żądanie prospektu wysyła się bezpłatnie. 410
 Wszelkich wyjaśnień udziela kierownik i współwłaściciel zakładu Dr. J. Zakrzewski, Lwów, Akademicka 28, telefon Nr. 684.

JAROSŁAWSKIE PRECELKI
 polecane przez pierwsze powagi lekarskie
STANISŁAW GURGUŁ
 w Jarosławiu
 ces. i król. dostawca nadworny
 Do nabycia wszędzie.

A. Thierry'ego prawdziwa maść centyfoliowa
 jest najświetniejszą maścią narywającą, dokładnie czyści, usmierza bole, gói szybko, odmładza, a przez to uwalnia od całej obcych, które do wnętrza się dostają. Jest niezbedną dla turystów, kolarzy i jeźdźców.
 Do nabycia w aptekach. Poczta franco dwa słoiki 3 kor. 50 p. Słoik na próbę za poprzednim zalaniem 1 kor. 50 p. wraz z prospektem i spisem składów wszystkich krajów na świecie, rozsyła aptekarz A. Thierry'ego fabryka w Pregrada koło Rohitach-Sauerbrun.
 Wystrzegaj się naleyć nasładownictwa i uważaj na powyższą markę ochronną umieszczoną na każdym słoiku. 6005

Pociągi kolejowe podług zegara środkowo-europejskiego od 1 maja 1901.

Do Lwowa przychodzą:					ze Lwowa odchodzi:					
z	przdp.	popoł.	wiecz.	noc.	z	przdp.	popoł.	wiecz.	noc.	
z Krakowa (2:31, 9:50 noc)	6:10	8:50	1:35	5:50	8:40	do Krakowa (8:40 rano)	4:15	8:30	2:55	6:20
z Podwołoczysk (gł. dw.)	3:35	8:00	2:35	5:25	10:20	do Podwołoczysk z g. dw.	6:30	9:25	1:55	7:10
na Podzamcze	3:12	7:40	2:30	5:00	10:02	z Podzamcza	6:43	9:42	2:08	7:35
z Tarnopola-Krasne-Brody	8:—	—	—	—	10:20	do Tarnopola-Koprywnicy	9:25	—	—	11:10
z Berek W. Grzymalowa-Kop	8:35	—	2:35	5:35	—	do Berek W. Grzymalowa	9:35	—	1:55	11:10
z Kraszowa	8:20	11:45	1:45	5:40	19:15	do Kraszowa	—	—	—	10:30
z Chodowa-Podwoleńsk	8:10	—	—	—	9:20	do Chodowa-Podwoleńsk	8:35	9:55	2:40	6:10
z Strzyna-Kaweczka-Budapeszt	8:10	—	1:10	—	10:20	do Strzyna-Kaweczka-Budap.	8:35	10:25	2:45	—
z Strzyna-Chyrowa-Suchej (f)	8:10	—	1:10	4:40	10:50	do Strzyna-Chyrowa-Suchej (f)	—	—	—	6:35
z Strzyna-Szaniawowa	8:10	—	1:10	—	12:15	do Strzyna-Szaniawowa	—	—	—	7:00
z Belzca	—	—	—	5:55	—	do Belzca	—	—	—	10:20
z Rawy Ruskiej i Sokala	6:00	8:15	3:14	5:55	—	do Rawy ruskiej i Sokala	—	—	—	10:20
z Janowa (9 rano)	7:45	—	12:55	8:28	9:41	do Janowa 9:30 wiecz. (f)	9:15	1:25	3:15	6:30
z Brzuchowic	6:45	8:15	7:36	8:50	—	do Brzuchowic 2:51 n. s.	4:45	10:20	2:15	7:52
z Zimnej Wody 7:10 r.	8:10	9:00	11:15	5:45	8:49	do Zimnej Wody 8:20 r.	4:10	8:45	5:25	6:40

* Pociągi pospieszne (Schneklzüge); § od 1/5 81/5 i od 16/9 30/9 co dzień, a od 1/5—15/9 w niedziele i święta; §§ od 1/5—31/5
 † od 1/6—15/9 † 1/6—15/9 w dni powszednie; †† od 1/8—15/9 w niedziele i święta; ††† od 1/5—31/5

Pociąg błyskawiczny odchodzi z Lwowa o godzinie 8:40 rano; przychodzi do Lwowa o godzinie 8:40 wieczór.
 W miejsce wydają bilety jazdy: Zwykle bilety ajencja dzienników J. St. Sokolowski w pasażu Hausmana 1. 9, od 7-mej rano do 8 godziny wieczorem, zaś zwykle i wszelkiego innego rodzaju bilety, ilustrowane przewodniki, rozkłady jazdy i t. p. biuro informacyjne c. k. kolei państwowych (ul. Kasieckich 1. 5, w podwórzu, schody II, drzwi Nr. 52 w godzinach urzędowych (8—3, w święta 9—12). Czas środkowo-europejski jest wcześniejszy o 30 minut od czasu lwowskiego.

KLYTHIA DLA PIELEGNOWANIA SKÓRY
UIEKSZENIA I WYDELIKACENIA CERY
PUDER

Najbardziej elegancki, toaletowy, balowy i salonowy puder biały, różowy albo żółty.
 Chemicznie analizowany i uznany przez Dr. J. J. Pohla c. k. profesora w Wiedniu. Uznania na piśmie z najlepszych serf dołączono do każdej puski.
GOTTLIEB TAUSSIG
 C. k. Nadworna fabryka mydeł toaletowych i perfumeryj w Wiedniu. 5020
 Skład główny: Wiedeń I. Woi zelle 3
 Cena 1 puski 1 zł 20 ct. Wysyłka za pobraniem lub poprzednim przysłaniem należytości.

Składy we Lwowie u Z. Ruckera P. Mikolascha i Sp., Ferdynanda Gürtlera, Stan. Gabriela, Alojzego Hübnera, Kauczyńskiego i Oborskiego, H. Grünspana, O. T. Wincklera i Syna; w Tarnowie: Moritz Fleischer junior; w Przemyślu: M. Bartschan, Adolf Spachner, Leon Merkel i we wielu aptekach, perfumeryjach i drogerjach.

KONSTANTY MAYER Lwów
 Koncesjonowany i kaucjonowany
 Zakład spedycyjno-przewozowy i posługowy 440
 Konstatego Mayera
 Lwów, plac Bernardyński 1. 3
 telefona nr. 655.
 Złatwia opakowania, przewozy mebli, towarów i t. d.

Płachty nieprzemakalne
 z gładkiego
 w kolorach: białym, czarnym i żółtym do nakrywania wozów, maszyn, stert, narzędzi rolniczych itp. itp. we wszystkich wielkościach, poleca 554
ALOJZY HÜBNER
 Lwów, Rynek 38.

Olejek kosodrzewinowy
 znakomity środek przeciw żupieży
 cena 2 korony
JAN IHNATOWICZ
 Lwów, ul. Szykulska 1. 25, ul. Halicka 1. 11 — Kraków Sukiennice 1. 20, 563
 Przemyśl ul. Franciszkańska 1. 24.

Z powodu wydzierżawienia majątku do sprzedania Claytonowska
Młocarnia parowa
 prawie nowa o sile 6 atmofer
 w **Kotłobroce p. Sinków**
 (nad Dniestrem).
 Blizszych objaśnień udziela obszar dworski. 504

Sanatorium Jaworze-Ernsdorf
 i Zakład wodoleczniczy w Śląsk.
 Szpital austriacki koło Bilska.
 Otwarty przez cały rok. 4017
 Urząd pocztowy, telegraficzny i stacja kolei w miejscu. Wspaniałe położenie górskie u stóp szczytów Beskidów; klimat łagodny i zdrowy. Wzorzono nowoczesne lecznicze i kąpielowe urządzenia. Oświetlenie acetylowe. Zaokmnia restauracja pod ścisłą kontrolą lekarską.
 Kierownik leczniczy: Dr. Leopold Nemerad zaany hydropatą i długoletni kierownik Zakładu leczniczego Lindwiesee.
 Wszelkich informacyj udziela tylko dzierżawca dobr i zakładu kąpielowego: **Karol Ferner.**

Dla pp. ceny niższe
 na wszelkie potrzebne materiały, co podają do powszechnej wiadomości Szanownych pp. majstrów.
 Główny skład farb i materiałów
Alojzego Hübnera
 Lwów, Rynek 1. 38 554

Odżywienie sił
TROPON
 środek podniecający apetyt i nadzwyczaj pożywny stanowi podstawę wyrobów **Tropion-pieczyska, Tropion-Cakes, Tropion-czekolady, Tropion-cacao, Tropion-mięzki** odżywczej dla dzieci, **Tropion-mięzki białkowej** i służy jako dodatek do żup dla zdrowych i rekonwalescentów.
 Wszędzie do nabycia.
 Książka kucharska „Moderne Krafküche“ gratis i franko.
Austr. węg. fabrykaty Tropion
 3025 Wiedeń VIII/I Kochgasse 3.

TUTKI
 ze specjalnej bibulki 5/6 „Abadie“ powszechnie uznane za „najlepsze“
 Wszędzie do nabycia.
FABRYKA Lwów, ulica Mickiewicza 2.

Perła Karpata
TRENCIN-TEPLITZ
 kąpiele siarczane w Górnych Węgrzech
 o 20 minut drogi od stacji kolei Tepla-Trencsin-Teplitz. Najświeższe kąpiele siarczane w Austro-Węgrzech, o termach naturalnych od 37 do 42° C.
 Oryginalne kąpiele błotne przeciw podagrze, reumatyzmowi, paraliżom, neuralgjom, łobias i t. d. — Świeższe kąpiele osunno dla pan i panów. Dobry wodociąg z gorącą wodą źródłową. Kąpiele basenowe, masaż i elektryczność. Gimnastyka lecznicza i kuracja żelazna i termowa. — Tanie, odpowiednie wszelkim wynagrodz pod względem higieny i wygodę mieszkania, pomysłowy nami dom Siny, Hotel Teplitz, dworzec zdrojowy, kasztel dom „Dobroherzen“, szczególnie się zalecają. — Dobre i tane utrzymanie w Hotelu Teplitz-Oesterreich, Eietani, także dla starowierców-Israel tów i wiele innych jadłodajni. — W maju i wrześniu za 6 koron opłaty dziennej cały pensjon — bez wiktur za 3 korony pomieszkanie z opalem i kąpiele (z helizna). — Godzennie koncerty, teatr i inne rozrywki. Położenie miejscowości wolne od wiatrów i wolne od prochów powietrza. Frekwencja przeszło 6 000 gości kąpielowych. Omnibusy i fiakry przy każdym popoługu. Zakład przez cały rok otwarty. Początek sezonu od 1 maja do końca września. — Ilustrowane prospekty bezpłatnie przez dyrekcję Zakładu kąpielowego. 544

Pomocnik handlowy
 znajdzie umieszczenie w handlu płóciem i bielizną
JANA RIEDLA
 WE LWOWIE 564

Na sezon kąpielowy!
Sól do kąpeli i zażywania:
 Franzensbadzka, borowinowa Karlsbadzka, Morszyńska, Marienbadzka, Iwnicka, Rymanowska, kamienna i morska.
 Sierkę do kąpeli, Kule żelazne, Sode, Korę dębowa, Ekstrakt sosnowy, Aparaty do nacierania ciała, Rękawiczki do nacierania, Gąbki toaletowe i Luffah itp.
 po eca, 554
Alojzy Hübner
 Lwów, Rynek 38.